

Armádní generál in memoriam Heliodor Píka

03. 07. 1897 – 21. 06. 1949

Gen. H. Píka očima našich žáků

Žáci 9. třídy ZŠ gen. H. Píky a MŠ ve Štítině zhlédli dokument *Vrahem z povolání - Utrpení soudce Karla Vaše*. Poté dostali za úkol vyjádřit své myšlenky prostřednictvím úvah o životě gen. Heliodora Píky. Níže jsou uvedeny některé úryvky z těchto slohových prací.

Generál Heliodor Píka bezesporu patří k největším a nejvýznamnějším osobnostem českých dějin. Myslím si, že nikdy nemyslel sobecky, ale naopak svými činy chtěl zlepšit českou společnost.

Jakub Vaněk, Jakub Valenta, Vladimír Gala

Vlastenec, člověk odvážný, vzdělaný, schopný pomoci, toť slova vystihující našeho rodáka gen. H. Píku. Tato osobnost se stala obětí krutého režimu a byla odsouzena k trestu smrti oběšením.

Jan Lindovský, Jan Vildomec

Já si myslím, že byl statečný a jeho rodina a příbuzní na něj jistě rádi vzpomínají. Chtěl se z toho dostat, ale kvůli soudci, který měl již vše připraveno, se mu to nepovedlo.

Monika Palzerová

Pro nás byl gen. Píka velmi chytrý a odvážný člověk, který zvládl úplně všechno, např. pomohl postavit školu ve Štítině. Je nám líto, že byl obviněn a také popraven.

Eliška Majerová, Kateřina Fucimanová

Co si myslíme o gen. Heliodoru Píkovi? Podle nás to byl chytrý a odvážný vlastenec, navíc vzdělaný a cílevědomý. Dokázal toho hodně a my na něj můžeme být pyšní. Byl podezřelý ze špionáže, poté obviněn a odsouzen. Generálu Píkovi můžeme vděčit za výstavbu naší školy a doufáme, že si jeho osobnost budeme připomínat i nadále.

Diana Kubánková, Monika Michalčíková

Dobrý člověk se srdcem na pravém místě. Byl nespravedlivě odsouzen k smrti, kterou si nezasloužil. Byl to obětavý člověk riskující život. Hrozné je, že byl odsouzen někým, komu pomohl.

Tadeáš Balnar, Petr Kohan

Vážení přátelé,

rád bych touto cestou navázal na úvahy žáků deváté třídy a tak jako oni, i já bych se chtěl v myšlenkách vrátit k osobnosti generála Heliodora Píky, jehož výročí 120 let od narození si chceme letos připomenout.

V úvahách zazněla slova jako statečnost, vlastenectví, cílevědomost. Připojil bych ještě čestnost, spravedlnost, chut' poctivě pracovat. V dnešní době již tyto morálně volní vlastnosti nejsou takovou samozřejmostí. Úkolem školy je vést a formovat osobnost žáků tím, že jim bude vštěpovat tyto vlastnosti již od malička tak, aby byli schopni plnohodnotného zapojení do života. S našimi žáky proto hovoříme a diskutujeme nad odkazem gen. Heliodora Píky při společných projektech, ve výuce i při každoročních vzpomínkových aktech. V rámci historie poukazujeme na jednotlivé společenské systémy, a to nejen u nás, ale i v zahraničí, a chceme, aby si uvědomili, že diktatura a totalitní režimy byly a jsou a záleží jen na lidech, naší společnosti, zda dovolíme, aby se vrátily zpět a vytlačily demokracii.

Gen. Heliodor Píka je v našich očích hrdinou a být hrdina neznamena jen zachránit lidský život, ale také poprat se s nepřízní osudu, s překážkami, které nám život předkládá. Proto se snažíme žákům ukázat, že pomoci jinému, což v dnešní době není tak samozřejmé, vede k podpoře sociálního citění, viz charitativní sbírky v rámci akce Sportem pro děti, účast na charitativním běhu JOY RUN, v celorepublikových sbírkách Český den proti rakovině, Fond Sidus nebo Život dětem aj. aktivity, kterých se naši žáci účastní.

Jsme hrdi na to, že naše škola nese jméno gen. H. Píky, a snažíme se, aby byla tato osobnost pro naše žáky vzorem zásadovosti, čestnosti, vlastenectví, demokratického citění, smyslu pro povinnost a pracovitosti.

Do rukou se Vám dostává brožura mapující život generála Heliodora Píky s odkazem na jeho rodnou ves Štítinu, na místní základní školu či opavský pluk, které jsou s ním spjaty nejen díky jeho jménu, jež nesou. Zároveň zde v obrazové příloze naleznete množství dokumentů či fotografií ze života této významné osobnosti. V neposlední řadě Vás tímto zveme k pietnímu aktu, který proběhne dne 17. 06. 2017 a po němž bude následovat fotbalový turnaj „O pohár gen. Heliodora Píky“. Podrobnosti naleznete na poslední straně brožury.

Mgr. Daniel Matyášek, ředitel ZŠ gen. Heliodora Píky a MŠ Štítina

Heliodor Píka se narodil dne 3. července 1897 ve Štítině u Opavy vesnickému koláři Ignáci Píkovi a jeho ženě Johaně, rozené Valáškové, a to do početné rodiny, měl totiž ještě osm sourozenců, z nichž však tři brzy zemřeli (Felix, Jan a Bedřich).

Ve Štítině vychodil obecnou školu, poté byl přijat na české gymnázium v Opavě.

Po vypuknutí 1. světové války, kdy byly uzavřeny české školy, odjel Heliodor Píka do Nového Bydžova a zde se stal praktikantem v lékárně. Později složil dodatečně maturitní zkoušku. V říjnu 1915 byl za mobilizace odveden jako takzvaný jednoroční dobrovolník a nastoupil službu u zeměbranceckého CaK pluku 15 v Opavě, kde absolvoval tříměsíční kadetní školu a poté zde působil jako instruktor.

Roku 1916 odjel na ruskou frontu jako praporčík a záhy přeběhl do ruského zajetí. V zajateckém táboře „Paratský závod“ v Kazani se přihlásil do československého zahraničního vojska a po přesunu na francouzskou frontu se zařadil ke zdravotní službě u 21. čs. střeleckého pluku. Zde prošel těžkými boji a za svou statečnost dostal řadu vyznamenání. V lednu 1919 se vrátil do vlasti, ovšem ihned byl se svým plukem odeslán k obraně Těšínska a později na Slovensko.

Roku 1920 se stal důstojníkem z povolání, od října téhož roku působil na Vojenské akademii v Hranicích, v roce 1922 jakožto kapitán byl pobočníkem velitele akademie. V Hranicích se také oženil a v červenci 1922 se mu narodil syn Milan. V roce 1932 byl jmenován dekretem ministra obrany vojenským atašé v Rumunsku s kompetencí pro Turecko. Odsud se zpět do Prahy na hlavní štáb vrací v roce 1937 a je ustanoven přednostou skupiny C v 1. oddělení Generálního sekretariátu.

V den vyhlášení všeobecné mobilizace 23. září 1938 byl vyslán do Rumunska a Jugoslávie, aby vyjednal materiální pomoc pro Československo v případě jeho napadení. I když cesta byla úspěšná, podpis mnichovského diktátu její výsledek zmařil. H. Píka se s mnichovskou dohodou nesmířil a odjel na začátku března 1939 do Velké Británie a Francie, aby jednal ve věci prodeje

H. Píka v době studií

vojenského materiálu. Z úspěšné cesty se vrátil těsně před okupací Československa.

Odmítl vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava a angažoval se ve vytvoření ilegální vojenské organizace. Později jednal v Paříži a Londýně ve věci československého odboje a přesunu zbrojních odborníků z protektorátu. Dr. E. Beneš jej prostřednictvím Jana Masaryka pověřil vedením čs. odboje na Balkáně. To již po něm pátralo gestapo, ale Píkovi se podařilo zorganizovat útěk manželky a syna, oba pak za ním odjeli do Rumunska. V Bukurešti H. Píka organizoval především pomoc čs. uprchlíkům, obstarával oblečení, stravu,

doklady a za pomoci francouzských zastupitelských úřadů zajišťoval jejich přesun do Francie a na Střední východ. Zachránil přes sto židovských uprchlíků.

Sám vyhledával vhodné přechody na maďarsko-rumunských hranicích. Přes sto čs. zbrojních techniků z rumunských závodů přesunul do spojeneckých zemí. Na Balkáně vytvořil vojenskou odbočku čs. odboje s krycím názvem „DORA“, která patřila k československé zpravodajské službě s centrem v Londýně. H. Píka v té době spolupracoval se sovětskými zpravodajci a „DORA“ byla cenným zdrojem informací. Mezitím byl H. Píka sledován německými agenty a německé úřady žádaly opakovaně Rumunsko o jeho vydání.

H. Píka po návratu z legií v roce 1919 v Moravské Ostravě

V září 1940 došlo v Rumunsku k fašistickému převratu a podmínky pro Píkovu skupinu a její práci se výrazně zhoršily, proto se H. Píka rozhodl, že celá skupina opustí Rumunsko v nejbližší době. V říjnu 1940, uprostřed příprav k odjezdu, byl plk. H. Píka se svými spolupracovníky zatčen příslušníky fašistické Železné gardy. Byli však propuštěni a tajně odjeli do Istanbulu. Zde navázal H. Píka kontakt se sovětskými zpravodajskými orgány a později odjel do SSSR jako politický a vojenský zmocněnec čs. vlády. V roce 1943 byl H. Píka jmenován brigádním generálem, během druhé světové války byl nejvyšším vojenským zástupcem ČSR v Sovětském svazu. Za dobu své činnosti se mj. podílel na přípravách Slovenského národního povstání a zachránil stovky Čechoslováků ze sovětských pracovních táborů.

Manželka gen. H. Píky Marie

Po válce byl H. Píka povýšen do hodnosti divizního generála a stal se zástupcem náčelníka hlavního štábu a členem Armádního poradního sboru. V té době již byl sledován B. Reicinem¹. Po únoru 1948 byl z armády propuštěn jako politicky nespolehlivý. O pár týdnů později byl odvezen k výslechu a poté uvězněn. Následovala obžaloba z vojenské zrahy, zločinu zneužití úřední moci a zločinu neoznámení trestních podniků. V lednu 1949 byl pak gen. H. Píka v tajném přelíčení odsouzen k vyloučení z armády, ke ztrátě čestných odznaků a vyznamenání a k trestu smrti provazem. Stížnost obhájců byla zamítnuta a vyslyšena nebyla ani prosba syna Milana o udělení milosti.

7. března 1949 byl gen. Píka převezen do věznice na Bory a zde dne 21. června téhož roku v 6:08 hodin ráno došlo k jeho popravě. Obhájce JUDr. Váhala pak jménem rodiny požádal o vydání ostatků k pochování, ale i tato žádost zůstala nevyslyšena. Teprve v roce 1966 mohla manželka gen. H. Píky a syn Milan požádat o rehabilitaci. V květnu 1968 Vyšší vojenský soud v Příbrami povolil obnovu procesu a zrušil v celém rozsahu původní rozsudek. Tím byl gen. H. Píka zproštěn viny.

Syn gen. H. Píky Milan po přijetí do RAF v Anglii

Od této doby až do současnosti rodina gen. Píky pokračovala v dalším boji za občanskou a morální rehabilitaci. Také obec žije odkazem svého rodáka gen. H. Píky. Od roku 1969 se zde pořádá turnaj v kopané s názvem „Memoriál generála Heliodora Píky“. 1. července 1989 byla na rodném domku odhalena pamětní deska a 23. října 1991 byla jménem gen. Heliodora Píky pojmenována místní základní škola. Dne 8. května 1991 propůjčil prezident republiky gen. Píkovi in memoriam Řád M. R. Štefánika III. třídy za mimořádné zásluhy v boji za osvobození vlasti během 2. světové války. 8. ledna 1992 povýšil prezident republiky H. Píku do hodnosti armádního generála in memoriam. 7. března 2002 mu byla udělena čestná hodnost velvyslanec in memoriam za přínos zahraniční službě ČSR a věrnost masarykovským ideálům. Dne 1. října 2006 propůjčil prezident České republiky 53. centru pasivních systémů a elektronického boje v Opavě čestný název „Generála Heliodora Píky“.

¹ Divizní generál, mj. přednosta Obranného zpravodajství, jeden z iniciátorů vykonstruovaných soudních procesů s protikomunistickými vojáky, spolutvůrce justiční vraždy gen. H. Píky. Osobně dával rozkazy k fyzickému a psychickému týrání obviněných.

Z historie rodné obce Štítina

Původně se obec nazývala Trubky a jméno Štítina náleželo jen tvrzi, připomínané poprvé v písemných pramenech r. 1282, a to v souvislosti s bratry Beneši ze Štítiny, pocházejícími z panského rodu pánů z Benešova (v Čechách). Název Trubky zanikl počátkem 18. století.

Po vymření štítingské větve Benešů r. 1370 se v dalších staletích majitelé panství rychle střídali a zřejmě za Tvorkovských z Kravař byla tvrz ve 2. pol. 16. stol. přestavěna na čtyřkřídlový renesanční zámek, obklopený vodním příkopem. Roku 1785 pak vrchnost zámek přeměnila na pivovar, takže pozbyl charakter panského sídla. K postupnému ekonomickému rozvoji obce došlo teprve s příchodem řádu německých rytířů r. 1837. Ten udělal ze Štítiny správní centrum svého panství a zároveň zde vybudoval některé výrobní objekty, mající návaznost na prosperující zemědělskou výrobu. Mnohé slouží dodnes.

Od zrušení patrimoniální správy náleží Štítina stále k opavskému okresu. V letech 1850-1914 k ní administrativně patřila i osada Dvořísko, která je od r. 1960 částí města Kravaře. V letech 1974-1997 pak se Štítinou byly administrativně spojeny Nové Sedlice.

Těžké boje konce 2. světové války, které probíhaly na Opavsku na jaře 1945 mezi německou a ruskou armádou, poznamenaly i Štítinu. V dubnu 1945 osvobodila Štítinu sovětská a československá armáda. Z velké části zničená obec se pak po léta z následků bojů těžce vzpamatovala.

Významné památky

- ❖ Památník gen. Heliodora Píky
- ❖ Kaple sv. Máří Magdalény
- ❖ Památník vojína Ivana Kubince
- ❖ Hrob Ludmily Hořké
- ❖ Památník Františka Zíky

Kaple sv. Máří Magdalény ve Štítině

Významné osobnosti

- ❖ Generál Heliodor Píka
- ❖ Josef Šrámek, první (a poslední) slezský zemský prezident
- ❖ Ludmila Hořká
- ❖ prof. PhDr. Arnošt Lamprecht
- ❖ Prof. PhDr. Josef Vašica
- ❖ František Zíka
- ❖ Ivan Kubinec

Tradiční události

- ❖ Mládenecká
- ❖ krajská přehlídka ochotnických divadelních souborů Štívadlo
- ❖ jarní folklorní přehlídka „Před sušedovým zeleným ořechem“
- ❖ turnaj v kopané „Memoriál gen. H. Píky“
- ❖ turnaj v odbíjené „Memoriál vojína Ivana Kubince“

Památník vojína Ivana Kubince na hřbitově ve Štítně

Památník generála Heliodora Píky na ulici Palackého ve Štítně

—~— ZŠ gen. Heliodora Píky a MŠ Štítina —~—

Obecná škola byla ve Štítině založena v roce 1851. Vyučovalo se ve starém zámku a v lihovaru. Učitelé byli z Mokřých Lazců. Od roku 1870 se vyučovalo v domě č. 68. V letech 1898–1899 byla postavena nová školní budova.

V roce 1945 byla škola při válečných operacích velmi poškozena. Když ji v tomto stavu viděl štítinský rodák gen. Heliodor Píka, rozhodl se iniciovat sbírku na stavbu školy nové. Vybrané peníze už bohužel nemohl předat, protože byl zatčen a nevinně trpěl ve vězení. V roce 1948 získala obec výnos ze sbírky, což bylo 6 600 000,- Kčs. Stalo se tak na pokyn gen. Ludvíka Svobody, a proto rada obce požádala, aby škola nesla jeho jméno – té byl pak propůjčen čestný název „Škola armádního generála Ludvíka Svobody“. Jméno generála Píky a jeho zásluhy měly být zapomenuty.

Od 15. října 1949 se škola přestěhovala a začalo se vyučovat v nové budově. Prvním ředitelem se stal František Pavera. Tehdy zde docházelo 90 žáků. Od 1. 9. 1951 byla zřízena střední škola a tato byla sloučena s národní školou v jednotnou devítiletou školu. Celkem zde bylo 273 dětí (142 chlapců a 131 dívek).

Od roku 1991 nese škola název „Základní škola gen. Heliodora Píky a Mateřská škola Štítina“.

Dnešní podoba ZŠ gen. Heliodora Píky a MŠ Štítina

—~— 53. pluk průzkumu a EB Gen. Heliodora Píky —~—

*Znak 53. pluku
průzkumu a EB
v Opavě*

1. října 2005 vzniká v posádce Opava 53. centrum pasivních systémů a elektronického boje ze zrušeného 111. praporu EB Opava a zrušeného 53. centra pasivních systémů a EB České Budějovice. 1. listopadu 2006 propůjčil prezident republiky útvaru čestný název „Generála Heliodora Píky“. K 1. říjnu 2007 je centrum přejmenováno na 53. brigádu pasivních systémů a elektronického boje Opava a její střediska přejmenována na prapory.

1. ledna 2011 dochází k reorganizaci na 53. brigádu průzkumu a elektronického boje Opava a do podřízenosti brigády byl nově zařazen

102. průzkumný prapor gen. Karla Palečka Prostějov. Tímto krokem došlo ke sdružení průzkumu a elektronického boje do jednoho svazku. 1. prosince 2013 se brigáda reorganizuje na 53. pluk průzkumu a elektronického boje. Ostatní útvary elektronického boje na území ČR postupně zanikly a v současné době je 53. pluk průzkumu a elektronického boje jediným útvarem bojové podpory pozemních sil AČR. Pluk je největším vojenským útvarem v našem kraji a v současnosti spolupracuje se ZŠ gen. H. Píky a společně organizují každoroční branný závod pro žáky školy nebo tradiční charitativní akci Sportem pro děti, která si klade za cíl pomáhat handicapovaným dětem i dospělým či lidem nacházejícím se v těžkých životních situacích. V uplynulých letech byly takto finančně podpořeny ZŠ Slezského odboje Opava, MŠ Eliška Opava, denní stacionář pro děti s kombinovanými vadami Mraveneček a v červnu tohoto roku (2017) se akce koná za účelem pomoci Domu pro ženy a matky s dětmi.

Obrazová příloha

Milovaní, nejdražší,

před strašně a hrůzně tragickými okamžiky stojím klidný, vyrovnaný, s čistým svědomím, že - přes mnohé chyby - jsem své povinnosti plnil co nejsvědomitěji a co nejpoctivěji. Jsem přesvědčen, že nejde o justiční omyl, vždyť vše je tak průhledné - že jde o politickou vraždu; přece však rád přinesu tuto násilnou oběť, bude-li sloužit k uklidnění v národě, k jeho sjednocení.

Není ve mně zloby, nenávisti ani pomstychtivosti, snad toho chtějí moji protivníci využít k dosažení jednoty - studí mne však hořká lítost nad tím, že zmizela spravedlnost - snad jen dočasně - a šíří se nenávist, mstivost, zmizel smysl pro snášlivost, pro svobodu myšlení a projevu. Jak lehce se pravda překroutila v pravý opak a není dovoleno dáti jediného svědectví a důkazu k obhájení pravdy. Je mi líto, že strach ovládl většinu lidí a že se neodvažují říci pravdu, nebo aspoň neříci vyloženou lež buď z donucení, nebo z konjunkturalismu. Kam že zmizela poctivost a odvaha? Kam zmizelo naše »credo« - zděděné od mistra Jana Husa a T. G. Masaryka - které jsme tak hrdě sobě i světu připomínali? Pravda! Je to soumrak národního svědomí, nebo už temno svobody lidských práv? Ne, nemohu uvěřit, neboť génus národa je věčný, přetrvá bouři a nedá zahynouti!

- 585

Or-I-38/48.

- 76 -

Z á p í s

o výkonu pápravy odsouzeného býv.div.gen. Heliodora P i k y vy-
kobané dne 21.června 1949 o 6.hodině ranní.

V 6.hodin ráno odebral se soudní dvůr na nádvoří trestnice pro muže v Plzni, kamž byl přivezen k smrti odsouzený býv.div.gen. Heliodor P i k a .

Předseda senátu přečetl odsouzenému rozsudek státního soudu v Praze ze dne 28.I.1949, čj:Or-I-38/48, a usnesení nejvyššího soudu v Brně ze dne 8.IV.1949, čj: Zm-I-2 48/49, o zamítnutí zmateční stížnosti a odvolání proti rozsudku státního soudu v Praze, o výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 20.VI.1949, čj:24.953/49-III/4, jímž odsouzenému nebyl-a uděl-ena milost , čímž rozsudek nabyl právní moci a bude vykonán.

Na dotaz předsedy senátu, zda odsouzený má nějaké poslední přání, odsouzený udává:

"Mým posledním přáním jest, aby národ zůstal sjednocen a aby každý bez rozdílu pracoval na sjednocení národa."

Na to v 6.65 hod. byl odsouzený předán mistru popravčímu k výkonu trestu.

Po provedené exekuci hlásí v 6.08 hodin mistr popravčí ~~hlásí~~, že poprava byla provedena.

V 6.15 hodin konstatuje úřední lékař u popraveného smrt udušením.

V Plzni dne 21.června 1949.

Předseda senátu:
plk. just. JUDr. Otakar Matoušek.

[Handwritten signature]

Osudy těch, kteří se podíleli na smrti gen. H. Píky

Generál Bedřich Reicin

O osudu generála Heliodora Píky rozhodl na svém zasedání Vojenský komitét Ústředního výboru KSČ, jehož byl generál Bedřich Reicin členem. Reicin dostal stranický úkol opatřit důkazy pro Státní soud. Později byl ve vykonstruovaném procesu odsouzen k trestu smrti a popraven dne 03. 12. 1952. Za zločiny, jichž se dopustil, nebyl nikdy souzen.

Generál Josef Musil

Nástupce B. Reicina v čele Obranného zpravodajství. Odsouzen pro velezrady a vojenskou zradu – popraven 09. 01. 1954.

Generál Ludvík Klen (Kreisl)

Přednosta pátrací skupiny 5. oddělení Hlavního štábu (později přednosta 2. oddělení). Aktivně se podílel na provokacích, brutálních způsobech vyšetřování nevinných důstojníků, které tak připravoval na hlavní přelíčení ve vykonstruovaných procesech. Spolupracovali s ním gen. Bedřich Reicin, gen. Josef Musil a plk. Richard Mysík. Sadismus příslušníků vyšetřovací skupiny 5. oddělení se stal neblaze proslulým. Generál Ludvík Klen byl v roce 1951 zatčen, odsouzen na doživotí – v roce 1960 mu byl na základě amnestie prezidenta zbytek trestu odpuštěn. Plk. Richard Mysík byl zatčen v září 1951 a po výslechu umístěn ve vězení, krátce poté spáchal sebevraždu oběšením.

Plk. Richard Mysík

Pplk. JUDr. Karel Vaš

Podplukovník v záloze JUDr. PhDr. Karel Vaš byl československý voják, agent NKVD, důstojník vojenské zpravodajské služby OBZ, soudce a prokurátor ve vykonstruovaných soudních procesech.

Do října 1948 pracoval u Vrchní vojenské prokuratury a poté se stal vyšetřujícím soudcem Státního soudu Praha. Zde dokončil také výslechy Heliodora Píky. Generál Píka v motacích z vězení synu Milanovi zdůraznil, že protokoly z výslechů jsou jen Vašovy lži.

V lednu 1949 se stal referentem vojenského oddělení Státní prokuratury Praha. V této funkci zpracovával jako vyšetřovatel případ gen. Píky a byl pověřen sepsáním konceptu žaloby. Nakonec pro Heliodora Píku navrhl jako prokurátor trest smrti. Samotného soudu s Píkou se osobně účastnil jako expert státní prokuratury. Do konce svého života označoval generála Píku za zrádce, který se přiznal a dostal adekvátní trest.

V roce 1951 byl zatčen a jeden a půl roku držen ve vyšetřovací samovazbě, v roce 1953 pak odsouzen Nejvyšším soudem za trestné činy velezrady, vyzvědačství a spoluúčasti na vraždě k trestu odnětí svobody na doživotí. Z vězení ho propustili v roce 1956. V roce 2001 byla podána obžaloba pro trestný čin vraždy. Karel Vaš byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na sedm let za falšování důkazů, porušení trestního řádu (inscenace procesu), manipulace výpovědí. Na základě odvolání odsouzeného byla věc přezkoumána Vrchním soudem v Praze. V roce 2002 dochází ke zrušení rozsudku a trestní stíhání je zastaveno z důvodu promlčení. Do své smrti žil v domově důchodců v Praze. Zemřel dne 8. prosince 2012 ve věku 96 let.

120. výročí narození gen. Heliodora Píky

Štítina 17. 06. 2017

ČAS	PROGRAM	MÍSTO
09:00 – 09:30	Pietní akt	Památník gen. H. Píky, Palackého ulice ve Štítině
09:45	Zahájení 49. ročníku fotbalového turnaje „O pohár gen. Heliodora Píky“	TJ Tatran Štítina
10:00 – 14:00	Jednotlivé zápasy v kategoriích: předpřípravek (MFK Kravaře, FK Kylešovice, FK Sokol Mokré Lazce, TJ Tatran Štítina) a starších přípravků (MFK Kravaře, TJ Sokol Skřipov, FK Darkovičky, TJ Tatran Štítina)	
10:00 – 14:00	Ukázka vojenské výstroje a výzbroje 53. pluku průzkumu a EB Opava	
14:00	Vyhodnocení turnaje a vyhlášení výsledků	

Použitá literatura

HORÁKOVÁ, Jana. Heliodor Píka: vojenský atašé v Rumunsku. Frýdek-Místek: Kleinwächter, 2012.

Historie školy. Základní škola gen. Heliodora Píky a Mateřská škola Štítina [online]. Štítina [cit. 2017-05-25]. Dostupné z: <http://web.zsssticina.cz/subdom/web/index.php/historie-skoly>

Obec Štítina. Mikroregion Matice Slezská [online]. Štítina [cit. 2017-05-25]. Dostupné z: <http://www.maticeslezska.cz/clenske-obce/obec-stitina/>

ŠILER, Petr. Sportem pro děti. Štítinský zpravodaj. 2016, 2016(6).

Smrt na politickou objednávku. Milan Krejčířík [online] [cit. 2017-05-25]. Dostupné z: <http://milan.i-line.cz/gymnazium100let/poprava.html>

Karel Vaš. Wikipedie [online] [cit. 2017-05-25]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Va%C5%A1

Archiv Národního památníku II. světové války Hrabyně

Vydala ZŠ gen. Heliodora Píky a MŠ Štítina, 2017 (Mgr. Daniel Matyášek, Mgr. Jana Slimáčková)